

DISPOSICIONS GENERALS

CONSELLERIA DE ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

- 341** *DECRET 24/1990, de 31 de gener, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual s'aprova la nova denominació del Municipi de Muchamiel per Mutxamel (Alicante).* [90/0545]

L'Ajuntament de Muchamiel (Alicante), en sessió celebrada el dia 26 de setembre de 1989, acordà sol·licitar el canvi del nom actual del Municipi pel de Mutxamel.

El Gabinet d'Ús del Valencià, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, considera correcta en valencià la grafia de Mutxamel.

La Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, disposa en l'article 15.1 que correspon al Consell de la Generalitat Valenciana determinar els noms oficials dels Municipis de la Comunitat Valenciana.

En atenció d'aquests motius, vist l'expedient instruït per l'Ajuntament de Muchamiel (Alicante) per a l'alteració de la denominació actual per la de Mutxamel, i a proposta del Conseller d'Administració Pública amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat Valenciana en la reunió del dia 31 de gener de 1990,

DECRETE:

Article únic

L'actual Municipi de Muchamiel, de la Província d'Alicante, es denominarà Mutxamel. Les referències que al nom antic s'haguessen realitzat pels òrgans de l'Estat o d'altres organismes públics es consideraran fetes, d'ara endavant, a la nova denominació.

València, 31 de gener de 1990.

El President de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Administració Pública,
EMÈRIT BONO I MARTÍNEZ

- 342** *DECRET 25/1990, de 31 de gener, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual s'aprova la nova denominació del Municipi en bilingüe: Alacant en valencià, i Alicante en castellà.* [90/0544]

L'Ajuntament d'Alicante, en sessió celebrada el dia 28 d'abril de 1989, acordà sol·licitar el canvi del nom actual del Municipi per la forma bilingüe Alacant en valencià i Alicante en castellà.

El Gabinet d'Ús del Valencià de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, considera correcta en valencià la grafia d'Alacant, i no s'escau cap informe per a la forma en castellà, Alicante, que és la denominació actual.

La Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, disposa en l'article 15.1 que correspon al Consell de la Generalitat Valenciana determinar els noms oficials dels Municipis de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIONES GENERALES

CONSELLERIA DE ADMINISTRACIÓN PÚBLICA

- 341** *DECRETO 24/1990, de 31 de enero, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se aprueba el cambio de denominación del Municipio de Muchamiel por Mutxamel (Alicante).* [90/0545]

El Ayuntamiento de Muchamiel (Alicante), en sesión celebrada el día 26 de septiembre de 1989, acordó solicitar el cambio del nombre actual del Municipio por el de Mutxamel.

El Gabinete de Uso del Valenciano, de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, considera correcta en valenciano la grafia de Mutxamel.

La Ley de la Generalitat Valenciana 4/1.983, de 23 de noviembre, de Uso y Enseñanza del Valenciano, dispone en el artículo 15.1 que corresponde al Consell de la Generalitat Valenciana determinar los nombres oficiales de los Municipios de la Comunidad Valenciana.

En su virtud, visto el expediente instruido por el Ayuntamiento de Muchamiel (Alicante) para la alteración de la denominación actual por la de Mutxamel, a propuesta del Conseller de Administración Pública y previa deliberación del Consell de la Generalitat Valenciana en sesión celebrada el día 31 de enero de 1990,

DISPONGO:

Artículo único

El actual Municipio de Muchamiel, de la Provincia de Alicante, adoptará la forma de Mutxamel para su denominación. Las referencias que al antiguo nombre se hubieren realizado por los órganos del Estado u otros organismos públicos se entenderán hechas, en lo sucesivo, a la nueva denominación.

Valencia, a 31 de enero de 1990.

El Presidente de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller de Administración Pública,
EMÈRIT BONO I MARTÍNEZ

- 342** *DECRETO 25/1990, de 31 de enero, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se aprueba la nueva denominación del Municipio en bilingüe: Alacant en valenciano y Alicante en castellano.* [90/0544]

El Ayuntamiento de Alicante, en sesión celebrada el día 28 de abril de 1989, acordó solicitar el cambio del nombre actual del Municipio por la forma bilingüe Alacant en valenciano y Alicante en castellano.

El Gabinete de Uso del Valenciano, de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, considera correcta en valenciano la grafia de Alacant, y no procede informe alguno para la forma en castellano, Alicante, que es la denominación actual.

La Ley de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de noviembre, de Uso y Enseñanza del Valenciano, dispone en el artículo 15.1 que corresponde al Consell de la Generalitat Valenciana determinar los nombres oficiales de los Municipios de la Comunidad Valenciana.

En atenció d'aquests motius, vist l'expedient instruït per l'Ajuntament d'Alicante, per a l'alteració de la denominació actual per la forma bilingüe, Alacant en valencià i Alicante en castellà, proposta el Conseller d'Administració Pública i amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat Valenciana en la reunió del dia 31 de gener de 1990,

DECRETE:

Article únic

L'actual Municipi d'Alicante adoptarà la forma bilingüe per a la seua denominació: Alacant en valencià i Alicante en castellà. Les referències que al nom antic s'haguessen realitzat pels òrgans de l'Estat o d'altres organismes públics es consideraran fetes, d'ara endavant, a la nova denominació.

Valencia, 31 de gener de 1990.

El President de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Administració Pública,
EMÈRIT BONO I MARTÍNEZ

CONSELLERIA DE SANITAT I CONSUM

- 343** *ORDRE de 18 de gener de 1990, de la Conselleria de Sanitat i Consum, per la qual s'aproven les normes per a la preparació i conservació de la maionesa d'elaboració pròpia i d'altres aliments elaborats amb ovoproductes.* [90/0521]

Els estudis epidemiològics demostren que els aliments més implicats en les aparicions d'infeccions i intoxicacions produïdes per la ingestió d'aliments, són aquells elaborats amb ous o ovoproductes, i de forma especial, les maioneses, salses i cremes d'elaboració pròpia, que en molts casos s'elaboren sense prou garanties sanitàries.

Fins avui, el desplegament del Codi Alimentari Espanyol s'ha realitzat, fonamentalment, a través del Decret 408/75, pel qual s'aprova la Reglamentació Tècnico-Sanitària per a la manipulació d'ous frescs i conservats i l'elaboració, conservació i venda d'ovoproductes; el Reial Decret 3514/1981, pel qual s'aprova el Reglament del sector d'ous, l'Ordre de 21 de febrer de 1977, per la qual es regulen les indústries de preparació i distribució de menjars, el Reial Decret 2817/83, que estableix la Reglamentació Tècnico-Sanitària de Menjadors Col·lectius i el Reial Decret 858/84, que regula les salses de producció industrial envasades. Tot això resulta insuficient avui per a regular els productes objecte d'aquesta normativa. Aquesta situació exigeix de l'Administració Sanitària Autònoma, l'establiment d'uns criteris clars d'actuació en l'elaboració i conservació d'aquests productes, per tal de protegir la salut pública.

Per tal com la regulació d'aquests productes en la legislació vigent resulta insuficient per prevenir els riscos que es deriven del seu consum, és per això que aquesta disposició fixa amb caràcter preceptiu, una sèrie de normes referents a les característiques de les matèries primeres que s'utilitzen per a preparar i elaborar aquells aliments en què l'ou o els ovo-

En su virtud, visto el expediente instruido por el Ayuntamiento de Alicante para la alteración de la denominación actual por la forma bilingüe, Alacant en valenciano y Alicante en castellano, a propuesta del Conseller de Administración Pública y previa deliberación del Consell de la Generalitat Valenciana en sesión celebrada el día 31 de enero de 1990,

DISPONGO:

Artículo único

El actual Municipio de Alicante adoptará la forma bilingüe para su denominación: Alacant en valenciano y Alicante en castellano. Las referencias que al antiguo nombre se hubieren realizado por los órganos del Estado u otros organismos públicos se entenderán hechas, en lo sucesivo, a la nueva denominación.

Valencia, a 31 de enero de 1990.

El Presidente de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller de Administración Pública,
EMÈRIT BONO I MARTÍNEZ

CONSELLERIA DE SANIDAD Y CONSUMO

- 343** *ORDEN de 18 de enero de 1990, de la Conselleria de Sanidad y Consumo, por la que se aprueban las normas para la preparación y conservación de la maionesa de elaboración propia y de otros alimentos elaborados con ovoproductos.* [90/0521]

Los estudios epidemiológicos demuestran que los alimentos más implicados en los brotes de infecciones e intoxicaciones producidas por la ingestión de alimentos, son aquellos elaborados con huevos u ovoproductos y de forma especial, las maionesas, salsas y cremas de elaboración propia, que en muchos casos se elaboran sin las suficientes garantías sanitarias.

Hasta hoy, el desarrollo del Código Alimentario Español se ha realizado, fundamentalmente, a través de: el Decreto 408/75, por el que se aprueba la Reglamentación Técnico-Sanitaria para la manipulación de huevos frescos y conservados y la elaboración, conservación y venta de ovoproductos; el Real Decreto 3514/1981, por el que se aprueba el Reglamento del sector huevos, la Orden de 21 de febrero de 1977, por la que se regulan las industrias de preparación y distribución de comidas, el Real Decreto 2817/83, que establece la reglamentación Técnico-Sanitaria de Comedores Colectivos y el Real Decreto 858/84, que regula las salsas de producción industrial envasadas. Todo ello resulta insuficiente hoy día para regular los productos objeto de la presente normativa. Esta situación exige de la Administración Sanitaria Autónoma el establecimiento de unos criterios claros de actuación en la elaboración y conservación de estos productos, con el fin de proteger la salud pública.

Por lo que la regulación de estos productos en la legislación vigente resulta insuficiente para prevenir los riesgos que se derivan de su consumo, es por eso que esta disposición fija con carácter preceptivo, una serie de normas referentes a las características de las materias primeras que se utilizan para preparar y elaborar aquellos alimentos en que el huevo o los